

Kannattaako tiedottaa?

Tiedottaminen nuorten kansalaisjärjestö YAD Youth Against Drugs ry:ssä

Hanne Mälkki

Opinnäytetyö

Elokuu 2009

Sosiaalialan koulutusohjelma

Sosiaalisen kuntoutuksen vaihtoehtoiset opinnot

Pirkanmaan ammattikorkeakoulu

TIIVISTELMÄ

Pirkanmaan ammattikorkeakoulu

Sosiaalialan koulutusohjelma, sosiaalisen kuntoutuksen vaihtoehtoiset opinnot

MÄLKKI, HANNE:

Kannattaako tiedottaa? Tiedottaminen nuorten kansalaisjärjestö YAD Youth Against Drugs ry:ssä

Opinnäytetyö 44 s

Elokuu 2009

Kannattaako tiedottaa? Mitä tiedotusta YAD Youth Against Drugs ry:llä on? Tätä pohditaan tässä opinnäytetyössä kansalaisvaikuttamisen näkökulmasta niin, että käsite sosiaalinen on kaiken pohdinnan ytimessä. YAD ry on sitoutumaton nuorten kansalaisjärjestö, joka eroaa muista ennaltaehkäisevän päihdetyön järjestöistä sillä, että sillä on paljon nuorille suunnattua tiedotusta ja avainasemassa yhdistyksen toiminnassa ovat vapaaehtoistyötä tekevät nuoret. Yhdistys on toiminut Suomessa vuodesta 1988 ja vakiinnuttanut hiljalleen paikkansa ennalta ehkäisevän päihdetyön asiantuntijana.

Tutkimus on toteutettu keväällä 2009 Internetissä. Kyselyyn vastasi maaliskuun 2009 aikana 322 nuorta, jotka olivat iältään 14-30 -vuotiaita. Kysely on valtakunnallinen ja se kertoo paljon nuorten tämän hetken käsityksistä viestinnästä ja osallisuudesta. Lomakkeen kysymykset käsittelivät YAD Youth Against Drugs ry:n näkyvyyttä ja viestintää, mutta myös nuorten motivaatiota toimia yhdistyksessä ja vaikuttaa sitä kautta. Myös viestinnän kehittäminen oli yksi tutkimuksen kohde. Yhdistyksellä on oma kuntouttava ja nuorten osallisuutta yhteiskunnassa vahvistava tehtävänsä. Lisäksi tämä opinnäytetyö haluaa herättää keskustelua sosiaalialan viestinnän ja tiedotuksen tärkeydestä, jotka puolestaan lisäävät sosiaalialan osallisuutta yhteiskunnassa.

Tutkimus on empiirinen tutkimus. Aineisto oli sekä kvalitatiivista että kvantitatiivista. Tavoitteena oli saada toimivaa aineistoa myös yhdistyksen omaan käyttöön. Nuorten mukaan Internet on toimiva keino tavoittaa nuoria, mutta pelkkä Internetissä oleminen ei välttämättä tuo näkyvyyttä. Ongelmana voi olla, että tiedotusta on usein liikaa, eikä se tavoita oikeita henkilöitä. Nuoret kokivat voivansa vaikuttaa yhteiskunnassa kuulumalla yhdistykseen ja yhdistivät YAD ry:n päihteiden vastaiseen työhön.

Avainsanat: nuoret, huumeet, päihteet, sosiaalinen media, osallisuus, viestintä, tiedotus

ABSTRACT

Pirkanmaa University of Applied Sciences

Degree of Social Rehabilitation

MÄLKKI, HANNE:

Youth Against Drugs ry's Information sources via Internet

Thesis 44 p

August 2009

This study investigates what means of information Youth Against Drugs (YAD) ry uses to their working with young people. This subject is considered in the thesis from the point of view of civil influence so that the term "social" is at the BASIS of all consideration. Youth Against Drugs is a Finnish non-profit organisation that started out in 1988 as a small civil movement of young people aiming to influence and prevent the drug abuse. What makes YAD different from the other civil organisations in Finland is that YAD is the one with young volunteers and it is available in places and events of young people's spare time such as rock-festivals and rave-parties. YAD has much social information.

The study was carried out in spring 2009 via the Internet. In March, 322 youngsters, aged 14-30, participated in the survey. The survey questions consisted of Youth Against_Drugs ry's visibility and communication but also youth's motivation of participating in the association. One of the points of interest for the study was developing communications. The association has a task in rehabilitating youngsters and reinforcing the youth's participation in society. The study is empirical. The material is both qualitative and quantitative. The aim was to get useful material also for the association's own use.

According to the youth of this study, the Internet and YAD's website are functional ways to reach the young people (50,3%) , but just being in the internet does not bring enough visibility. The problem may be that there is sometimes too much information and it does not reach the right audience. The Young people felt they could influence the society by participating in the association and they associated YAD ry with work against drugs. The role of civil organisations in Finland is well recognized since they provide many important services in social sector.

YAD is a powerful source of information on drugs so that people can make their choices with awareness of probable risks. YAD has different approaches for different target groups depending on whether it is about general prevention or risk group prevention. YAD also publishes some material on drug prevention and drug information, books, booklets and flyers. YAD has much useful information and the other social organisations can learn about it.

Keywords: youth, drugs, psychoactive substances, social media, participation, communication, public relations

SISÄLLYSLUETTELO

1. Johdanto	5
2. Mikä ihmeen YAD?	8
3. YAD ry:n tiedottamisen ja viestinnän esittelyä	9
3.1. Infopistetoiminta	12
3.2 Internet ja sosiaalinen media.....	12
4. Tutkimustehtävä	14
5. Tutkimuksen metodologia	15
7. Viestintätutkimuksen tulokset.....	17
7.1 Kyselyyn vastanneiden profiilit	17
7.2 Miten YAD ry tavoittaa tällä hetkellä Suomen nuorison?.....	19
7.3 Miten YAD ry tavoittaa parhaiten jäsenistönsä?	24
7.4 Mikä YADissa ja sen viestinnässä kiinnostaa nuoria?	25
7.5 Mistä pitäisi saada enemmän tietoa, mikä on informoitu huonosti?.....	27
7.6 Miten jäsenkirjettä voisi kehittää?.....	31
8. Pohdintaa siitä, mitä tiedotusta YAD ry:llä on	33
9. Lopuksi	39
Lähteet:.....	41
Kirjallisuutta	43
Liitteet:.....	44

1. Johdanto

Kuinka tärkeää tiedon kulku on? Mitä tapahtuu, jos kukaan ei saa tarvitsemaansa tietoa? Millainen tieto kiinnostaa? Ja ennen kaikkea: kannattaako tiedottaa? Tätä asiaa pohdin tässä opinnäytetyössäni, ja tulen vastaamaan siihen kansalaisvaikuttamisen näkökulmasta YAD Youth Against Drugs ry:n kautta, jonka valtakunnallista tiedottamista tämä opinnäytetyö käsittelee.

Entä mitä puolestaan on sosiaalinen viestintä? Miten viestintä liittyy sosiaalialaan?

Mitä on sosiaalinen? Toimintaa, joka edistää yhteiskunnan etua hyvän vuorovaikutuksen keinoin. Viestintä puolestaan on kaiken hyvän sosiaalisen vuorovaikutuksen perusta. Ilman viestintää yksilöiden ja ryhmien välillä käsite ”sosiaalinen” ei voisi koskaan toteutua. Sosiaalinen vuorovaikutus on vaikuttamista. Muut vaikuttavat meihin ja käyttäydymme (ja viestimme) ryhmässä usein eri tavalla kuin yksin. Sosiaalinen palaute eli muiden reaktiot ovat tärkeä toimintaa ja ajattelua suuntaava tekijä. Toisilta saamme viestiä siitä, keitä olemme. Esimerkiksi yhdistyksessä toimiessamme viestimme ulospäin, että haluamme olla mukana vahvistamassa asioita, joita pidämme tärkeänä.

Sosiaalialan työn kansainvälisen määritelmän mukaan sosiaalialan työn kohteena on vuorovaikutus ihmisen ja hänen ympäristönsä välillä. Siksi tämä opinnäytetyö paneutuu viestintään ja tiedotukseen. Viestintää, tiedottamista ja yksilön vaikutusmahdollisuuksia viestinnän kautta käsitellään YAD Youth Against Drugs ry:n kautta kansalaisvaikuttamisen näkökulmasta katsottuna.

Professori C. Northcote Parkinson kuvailee tiedottamisen merkitystä seuraavasti: "Tiedottamisen laiminlyönti jättää tyhjiön, joka täyttyy helposti valheilla, vääristelyllä ja ilmapiiiriä saastuttavilla huhuilla." Tiedotus vaikuttaa moniin asioihin ja tulee vastaan yleisellä tasolla päivittäisessä työskentelyssä, johtamisessa, kehittämisessä ja käytännön asioissa. Vaikka ei olisikaan henkilökohtaisesti erityisen kiinnostunut laatimaan tiedotussuunnitelmia, tiedotuskalentereja tai tiedotteita, puhutun aineiston merkitystä ei voi missään nimessä vähätellä kun puhutaan tiedottamisesta ja informaation jakamisesta.

Lisäksi myös nonverbaalinen eli sanaton viestintä nousee usein jopa verbaalista eli sanallista viestintää tärkeämmäksi, ja viestintää ovat myös muun muassa pukeutuminen ja äänensävy. Monet sosiaalisen kanssakäymisen välineet ja kuviot liittyvät viestintään – ja viestintä taas kuuluu olennaisesti sosiaaliseen.

Symbolisen interaktionalismin mukaan ihmiset eivät kuitenkaan reagoi toistensa tekoihin tai toimiin, vaan aina niiden merkitykseen, jota tuotetaan puheen ja kirjoitetun kielen, siis sanojen ja niiden merkityksen kautta. Ei siis ole ihan sama, miten viestitään, jo sosiaalialan ammattiroolista käsin. Kielen tulisi olla selkeää ja ymmärrettävää, kuten Talentian viestinnän suunnittelija Heidi Schrooten kolumniinsa "Fattapoka feidas" (Talentia 6/08) kirjoitti:

"Sosiaalialankin olisi aika tulla lähemmäs ihmistä ja alkaa puhua heidän omalla kielellään". Se lisäisi sosiaalista koheesiota yhteiskunnassa sosiaalialan näkökulmasta, sillä kieli on väline.

Viestintä on jokapäiväistä toimintaamme. Keskustelemme päivittäin ystävien, perheenjäsenten ja työtovereiden kanssa. Työpaikalla ja koulussa olemme osa viestintää, kun luemme tiedotteita tai osallistumme neuvotteluun. Lisäksi luemme median viestejä televisiosta, radiosta ja Internetistä. (Kaloinen ym, WSOY 2004)

Viestintään tarvitaan lähettäjä, vastaanottaja, sanoma (viesti) ja kanava, joita pitkin viesti lähetetään. Tässä tutkimuksessa kanavaksi on painottunut Internet, mutta myös kanavia käsitellään. Mikä kanava toimii, mikä ei? Mikä välittää viestejä parhaiten?

Miksi media, Internet ja esimerkiksi Irc-galleria ovat vahvasti esillä tässä työssä? Tilastokeskuksen väestö- ja ajankäyttötutkimuksen mukaan 14-vuotias poika keskustelee arkisin nelisen minuuttia ja viikonloppuisin yhdeksän minuuttia päivässä perheenjäsentensä kanssa. Tämän ajan kanssa kilpailevat päivittäin muun muassa tunti tietokoneen ääressä ja kaksi tuntia televisiota katsellen. (Syrjälä 2005) Tämän tiedon valossa on sosiaalisesti perusteltua tutustua lähemmin viestintään, joka tapahtuu esimerkiksi Irc-gallerian, sähköpostin tai Internet-sivustojen kautta. Ne ovat merkittävä osa-alue monen nuoren sosiaalisessa kentässä ja näin ollen myös esimerkiksi identiteetin kehittämisessä.

YAD ry:n toimintasuunnitelmassa (2009) todetaan tiedotuksesta selkeästi: ”Yhdistys panostaa erityisesti nuorille suunnattuun tiedottamiseen ja viestintään materiaalein, erilaisissa julkisissa tiloissa ja tapahtumissa, kasvokkain tapahtuvassa infopistetoiminnassa, sekä Internetin foorumeilla kuten IRC-galleriassa tunnettuuden lisäämiseksi” Näin ollen tämän tutkimuksen toteuttaminen juuri tämän yhdistyksen viitekehyksissä on perusteltua ja mielekästä. (IRC-galleria on nuorten suosima yhteisöpalvelu, joka on valvottu ja siten useimpia vastaavia parempi vaihtoehto. Sivustolla on myös selkeät ohjeet vanhemmille ja muille kiinnostuneille sivustoilla toimimiseksi ja riskien välttämiseksi)

Vastaan tutkimuskysymykseeni kansalaisvaikuttamisen näkökulmasta, sillä se näkökulma korostuu YAD ry:n päivittäisessä toiminnassa. Eihän koko yhdistystä edes olisi olemassa, ellei olisi nuoria, jotka haluavat toimia yhdistyksessä ja olla ottamassa kantaa sen kautta.

2. Mikä ihmeen YAD?

YAD eli Youth Against Drugs ry on nuorten vapaaehtoistoimintaan perustuva ehkäisevän huumeiden yhdistys, joka on perustettu vuonna 1988. Yhdistyksen ensisijainen tavoite on pyrkiä ehkäisemään huumeiden käyttöä ja tukea päihteetöntä elämää. YAD ry jakaa myös asiallista huume- ja päihdetietoutta ja ottaa kantaa näitä asioita koskeviin kysymyksiin.

Jotkut saattavat muistaa yhdistyksen järjestämiä päihteettömiä Rock Against Drugs tai Rave Against Drugs – musiikkitapahtumia. Tai yhdistyksen oman lehden, jota toimitettiin aluksi Eno ja lopuksi Viiva – nimisenä, kunnes sen julkaisu loppui vuoden 2008 lopulla. Kun YAD kiersi ympäri suomea vapaaehtoisten nuorten voimin festivaalia kesällä 2008, kierrettiin yhteensä 17 festivaalia ja vapaaehtoisiaakin oli mukana 79. Monille juuri infopistetoiminta on se tutuin osa YAD:n toiminnasta.

Yhdistyksen päämaja sijaitsee Jyväskylässä, ja sillä on työntekijöitä myös Helsingissä ja Tampereella. Perustyön lisäksi YAD on toiminut myös muutamissa projekteissa, joista mainittakoon ETAM, eli ehkäisevän työn alueellinen malli. Yhdistyksen ytimessä ovat nuoret vapaaehtoiset toimijat ja jäsenet, joita ilman yhdistys ei pyörisi ja joita varten yhdistys on.

Näkyvimmin YAD esiintyy hieman punk- ja anarkistihenkisenä yhdistyksenä, jonka viestintä herättää huomiota ja jonka sanoma kuitenkin pyritään pitämään neutraalina. Yadilaiset itse sanovat, että he tarjoavat vaihtoehdon, eivätkä halua esimerkiksi estää ketään käyttämästä aineita, eivätkä tuomitse päihteiden käyttöä, vaan haluavat vain herättää ajatuksia. Yadin logossa on katkennut huumeruisku ja pinsseissä saattaa lukea ”Paskaaks sä välität”, mikä viestii siitä, että YAD esiintyy mielellään räväkkänä ja kantaaottavana ja nuorekkaana yhdistyksenä ulospäin. Yhdistyksessä on noin kuusisataa jäsentä ja lisäksi yhdistyksellä toimijoita, jotka eivät ole jäseniä, mutta osallistuvat silti sen toimintaan.

YAD on valittu tämän tutkimuksen kohteeksi myös siksi, sillä se on ollut useissa hankkeissa mukana vaikuttamassa yleiseen asenneilmapiiriin. Se toimii vapaaehtoistyön kehittämiseksi ja aktivoimiseksi alueellisissa verkostoissa. Erytysuomiota kiinnitetään nuorten vaikuttamismahdollisuuksien ja osallisuuden lisäämiseksi. Yhteistyötä tehdään muiden alan toimijoiden, toisten päihdejärjestöjen ja päättäjien kanssa päihde- ja huumausainepolitiikan vaikuttamiseksi silloin kun se katsotaan tarkoituksenmukaiseksi.

YAD kertoo panostavansa nuorille suunnattuun viestintään, nuorten omien keinojen ja medioiden kautta, nuorten ajattelua arvostavalla ja ruokkivalla tavalla. Internetin kautta tapahtuvaa tiedotus- ja vaikuttamistyötä tullaan lisäämään. Esite- ja muuta infomateriaalia tuotetaan ja uudistetaan eri ikä- ja kohderyhmiä ajatellen yleisen ehkäisyn näkökulmasta aina haittoja vähentävään lähestymistapaan. Julkiseen huume keskusteluun YAD pyrkii tuottamaan monipuolisia näkökulmia kantaa ottaen mutta myös erilaisia mielipiteitä suvaiten.

3. YAD ry:n tiedottamisen ja viestinnän esittelyä

Yksinkertaisimmillaan tiedottaminen ja viestiminen on siis sitä, että tärkeistä asioista kerrotaan muille. Kerrotaan, koska on tulossa jokin tapahtuma tai palaveri. Informoidaan muille niistä asioista, joiden tietämisestä uskotaan olevan hyötyä muillekin.

Tiedottaminen on YAD ry:n (ja myös monen muun organisaation) koossa pitävä voima, sillä sen toiminta tapahtuu ympäri suomea ja uusia jäseniä, lahjoittajia ja toimijoita kalastellaan juuri tiedottamisen voimin. Katukuvassa ja valtamediassa YAD ei juuri näy, ellei festivaalien infopisteitä lasketa. YAD näkyy jonkin verran sosiaalialan lehdissä, jolloin esillä on useimmiten toiminnanjohtaja tai jokin projekti. YAD esiintyy mediassa mielellään päihdetyön asiantuntijana.

YAD ry:n tavoitteena on avoimen yhteiskunnallisen keskustelun luominen, ylläpitäminen ja vahvistaminen ratkaisukeskeisen ajattelutavan hengessä, olemassa olevien resurssien voimalla. YAD ry:n viestintä voidaan jakaa kolmeen eri tasoon, sisäiseen viestintään, sidosryhmäviestintään ja ulkoiseen viestintään.

Sisäisellä viestinnällä tarkoitetaan viestien vaihtoa Yad:n sisällä, eli jäsenten ja työntekijöiden välillä. Sisäisen viestinnän välineitä ovat esimerkiksi yhdyshenkilökirje, uuden jäsenen kirje, jäsenkirje Yadilainen ja sähköpostikirje.

Ulkoisella viestinnällä tarkoitetaan niin sanotulle suurelle yleisölle kohdistuvaa viestintää, kun viestitään Yadista ulospäin. Esimerkiksi yhdistyksen Internet sivut ja paikallislehdet ovat tämän viestinnän välineenä.

Sidosryhmäviestinnällä tarkoitetaan arvokasta tietoa, joka jaetaan vain tietyille henkilöille, esimerkiksi Yadin luottamushenkilöiden välillä. Viestinnän ja tiedotuksen tarkoituksena on tällöin herättää sidosryhmien mielessä myönteistä kuvaa (imago) Yadista. (YAD ry:n tiedotussuunnitelma 2009, Youth Against Drugs ry)

Yadin kaiken tiedottamisen kustannukset pyritään pitämään vuonna 2009 mahdollisimman pieninä. Vuonna 2008 ilmestyi viimeisen kerran yhdistyksen oma lehti Viiva, jota päätoimitti yhdistyksen silloinen tiedottaja Kaisa Räsänen.

Kaikkea tiedotusta ei kuitenkaan hoideta yhdistyksen palkattujen työntekijöiden voimalla. Avainasemassa tässä ovat motivoituneet nuoret.

Nuorten paikallisosastot ovat itsenäisiä, ja niiden tiedotus hoituu nuorten itsensä toimesta. Monilla paikallisosastoilla on muun muassa omat nettisivut. Paikallisosastojen vastaavat saavat käyttöönsä koulutuksia ja materiaalia sekä apua toimintaansa yhdistyksen palkatuilta työntekijöiltä. He välittävät tietoa eteenpäin (tiedottavat) esimerkiksi festivaaleilla ja muissa tapahtumissa ja jakavat siellä tietoa ja tiedotteita, joita painetaan yleensä yhdistyksen toimista esimerkiksi erilaisten projektien tuotoksena. Yadin jäsenet saavat kuusi kertaa vuodessa jäsenkirje

Yadilaisen, joka taitetaan yhdistyksen työntekijöiden kesken. Yadilaista jaetaan myös sähköisessä muodossa. Lisäksi sähköpostilistat tehostavat tiedotusta.

Yhdistyksen palkatut työntekijät viestivät paikallisosastoille ja jäsenille sekä tuleville jäsenille ja ns. suurelle yleisölle monin tavoin. Toiminnanjohtajan kuvaan kuuluu esiintyminen mediassa ja kaikkien lankojen käsissään pitäminen. Yadissa viestivät kaikki, mutta toiminnanjohtaja vastaa toiminnasta ja tiedotusta, joten on suotavaa, että uudet materiaalit kulkevat hänen kauttaan. Viime kädessä kaikesta vastaa kuitenkin Yadin hallitus.

Yadin tiedotus on iskevää ja erään henkilön arvion mukaan ”nostalgista”. Siinä näkyy vielä menneiden vuosikymmenten anarkia ja punk-aate. Tekstit saattavat olla hyvinkin iskeviä, kuten ”Sex, hugs and Rock and Roll”. Tiedotuksen ja viestinnän ongelma kulminoituu juuri näihin iskulauseisiin. Mitä ne itse asiassa viestivät? Ja kenelle? Voisiko julisteessa lukea muutakin kuin ”Paskaaks sä välität?”. Ennen kaikkea, mitä viestitään ja miksi? Onko tämä vaihtoehtoista paras?

YAD ei kuitenkaan halua kertoa, miten tulisi ajatella, vaan pikemminkin tarjota vaihtoehtoja. Keskustelu yhdistyksessä ja sieltä ulospäin ei painotu pelkästään siihen, pitäisikö kannabis laillistaa vai ei, vaan keskustelu huumeista voi lähteä liikkeelle vaikka siitä, mistä voisi saada selvin päin hyviä fiiliksiä? (Ratkaisukeskeinen näkökulma) Tai siitä, että huumeiden käyttö ei ole se eettisin valinta, sillä se riistää kehitysmaiden ihmisiä, jotka tuottavat huumeita pilkkahintaan. Nykyään, kun nuoret saattavat valita mieluummin reilun kaupan tuotteen muita parempana, he saattavat ajatella myös huumeiden käytön eettistä puolta, ja jättää huumeet kokeilematta. Niin. Tai kasvattaa huumeensa itse.

Tehokkaimmin YAD viestii infopisteillä, joilla nuoret itse jakavat materiaalia ja keskustelevat muille nuorille huumeista. Tällainen ennaltaehkäisevä huumeiden vastainen tiedottaminen lieneekin se kaikkein olennaisin osa Yadin toimintaa ja sen tiedotusta.

3.1. Infopistetoiminta

Infopistetoiminta on tärkein YADin tiedotukseen kuuluva osa, sillä siinä nuoret itse kertovat päihteistä nuorille esimerkiksi festivaaleilla tai muissa tapahtumissa. Silloin saadaan käsiin se kohderyhmä, jota muuten ei ehkä tavoitettaisi. Päihdetarinat ovat kiinnostavampia, kun niitä tarjoaa samaan viiteryhmään kuuluva nuori, joka on ikäluokaltaan ja habitukseltaan mahdollisimman lähellä kohdetta. Toinen hyvä vaihtoehto lienee entinen käyttäjä.

Infopisteitä pitävät vapaaehtoiset, yhdistyksen kouluttamat nuoret ja se saavat sitä varten materiaalit, pinssikoneen ja muut tarvittavat välineet toimistolta. Telta kuuluu YADin vakiovarusteisiin. Infopisteillä voi lisäksi esimerkiksi tehdä huumetestin, saada jäseneksi liittymislomakkeen tai keskustella.

Infopisteitä on usein esimerkiksi päihteettömissä rock- ja rave-tapahtumissa. Näin päästään jouhevasti vuorovaikutukseen, joka on ennaltaehkäisevän päihdetyön tärkeimpiä elementtejä. Infopisteitä pitävät nuoret lähtevät matkaan kahvipalkalla ja satsaavat runsaasti omia voimavarojaan ja resurssejaan toiminnan pyörittämiseen. Infopisteitä on useita kymmeniä vuodessa ympäri suomen.

3.2 Internet ja sosiaalinen media

YAD ry:n toiminta tarvitsee Internetiä tuekseen, ei ehkä kaikkeen toimintaansa mutta melkein. Myös tutkimukseeni osallistuneiden mielestä juuri Internet on se kaikkein tärkein Yadin viestinnässä. Se tavoittaa sekä jäsenet että muut nuoret ja netissä nähtiin paljon etuja, tosin myös haittapuolia. Monilla tutkimukseen osallistuneilla oli myös se taustakäsitys, että YAD vaikuttaa juuri Internetissä, eikä niinkään reaali maailmassa.

Esimerkiksi paikallisosastojen omat sivut löytyvät netistä, samoin yhdistyksen omat pääsivut. Oma tutkimuksenikin toteutettiin kokonaan Internet-ympäristössä. Parhaimmillaan nettiin päivittyvät niin osastojen kuin koko yhdistyksenkin kuulumiset ja sieltä löytyisi tietoa sitä haluaville. Yadin toimintaan kuuluvan Streatteam-toimintamallin sivut löytyvät netistä myös. Nuori voi asuinpaikastaan riippumatta lukea sivut ja lähteä toteuttamaan itseään paikalliseen kirjastoon tai muuhun paikkaan saamiensa tehtävien innostamana. Mutta onko Internet uhka vai mahdollisuus?

Esimerkkinä mainittakoon Tiimissä (päihdealan erikoislehti 3-4/2008) ilmestynyt Mia-Veera Koiviston artikkeli ”Internet – päihdetyön uhka vai mahdollisuus”:

”Päihdetyön ammattilaiset ovat nettiin liittyvistä uhkakuvista huolimatta löytämässä netin mahdollisuudet. Nettiä käytetään päihdetyössä sekä työvälineenä että uutena toimintaympäristönä. --- Keskustelupalstoilla voi käydä keskustelua aiheista, joista puhumiseen annetaan vain vähän mahdollisuuksia muilla keskustelufoorumeilla--- Huumeidenkäyttäjät luottavat toisten käyttäjien välittämään kokemusperäiseen tietoon usein enemmän kuin perinteisestä huumevalituksesta saatuun tietoon.”

Artikkelissa todetaan myös, että kun asioista voi puhua anonyyminä, ilman tuomitsemisen pelkoa, keskustelu on helppoa. Nettiyhteisöt muodostavat sosiaalisen ulottuvuuden, tilan, jossa keskustellaan parhaimmillaan jopa avoimemmin kuin ihmisten olohuoneissa yleensä.

Esimerkiksi IRC-galleriassa toimivassa YAD-yhteisössä on 673 jäsentä, joista tyttöjä on 320 (48%) ja poikia 353 (52%). Keski-ikä on 21,2 vuotta. Ryhmällä oli heinäkuussa 2009 yksi ylläpitäjä ja 8 valvojaa, jotka tarkkailevat keskustelun kulkua ja puuttuvat siihen tarvittaessa.

On hyvä ja nykyään yleisesti toimiva vaihtoehto valvoa keskustelupalstoja. Esimerkiksi Helsingissä sosiaalityöntekijät jalkautuivat virtuaalimaailmaan ja osallistuivat reaaliaikaiseen keskusteluun erilaisissa Chat-huoneissa. Ideana oli verkossa olevien ihmisten maailmoja ja kokeilla etsivän sosiaalityön mahdollisuuksia virtuaalimaailmassa. (Talentia 3/2009) Myös muun muassa poliisi on huomannut, että nuorta voi lähestyä hyvin netissä. Voisi ajatella, että Internet todella tavoittaa nuoret.

4. Tutkimustehtävä

Tämän tutkimuksen tehtävä on vastata kysymykseen, mitä tietotusta YAD Youth Against Drugs ry:llä on. Olen tutkinut asiaa Webropol- lomakkeella suoritetulla valtakunnallisella kyselyllä YAD ry:n virallisten kotisivujen ja yhteisösivujen kautta. Lisäksi lomaketta lähetettiin sähköisesti paikallisosastojen vastaaville ja muille yhdyshenkilöille, joiden oli tarkoitus lähettää sitä eteenpäin. Kyselyyn vastasi maaliskuun 2009 aikana 322 henkilöä.

Eniten minua kiinnosti tutkijan näkökulmasta se, miten tiedotus on tavoittanut kyselyyn vastanneet nuoret, sillä tiedottaminen oli juuri se keino, jolla nuoret haluttiin kohdata. Osa tiedotteista ja materiaaleista on myös nuorten itsensä ideoimaa.

Laadin kyselylomakkeen yhteistyössä päättötyöni ohjaajan Tiina Saaren ja YAD ry:n toiminnanohjaaja Rosita Juurisen kanssa, joilta molemmilta saamani neuvot ja ideat auttoivat selkeyttämään omaa näkemystäni. Tutkimuslomakkeeni on laadittu siten, että se hyödyttäisi kaikkia sen osapuolia, niin minua, YAD ry:n viestinnän kehitystarpeita ja myös Pirkanmaan ammattikorkeakoulua, joka saa tästä uuden opuksen lisää hyllyynsä aiheesta, jota ei ole yksikössämme aikaisemmin tutkittu

5. Tutkimuksen metodologia

Tutkimukseni on empiirinen tutkimus, joka ajatellaan kuvailevana eli deskriptiivisenä tutkimuksena. Kuvaileva tutkimus on empiirisen selvityksen perusmuoto. (Hirsjärvi ym 2007). Koska kuvaileva tutkimus vaatii laajan empiirisen aineiston, laadin aiheestani tutkimuslomakkeen ja se jaettiin sekä YAD ry:n jäsenistölle, yhteistyöverkostolle ja lisäksi YAD ry:n virallisille yhteisösivustoille (Irc- galleriaan) ja virallisille Internet-sivuille.

Sain kun sainkin toivomani laajan aineiston, sillä tutkimukseen vastasi 322 henkilöä ja heistä 80,4% oli heitä, jotka eivät olleet YAD ry:n jäseniä, eivätkä myöskään osallistuneet yhdistyksen toimintaan. Aktiivisia jäseniä ja toimijoita oli puolestaan vain 9,8%.

Tutkimukseni onnistui siis tavoittamaan syystä tai toisesta laajasti ja valtakunnallisesti henkilöitä, jotka olivat kiinnostuneita YAD ry:n toiminnasta ja päihdekysymyksistä. Lomakkeessani oli sekä kvalitatiivisia että kvantitatiivisia kysymyksiä, joiden toivoin täydentävän toinen toistaan. Sovimme yhdistyksessä, että tutkimuksen laadullinen aineisto jää yhdistyksen tarkempaa analysointia varten, ja että opinnäytetyöni käsittelee lomakkeen määrällisen aineiston tarkempaa analysointia. Yhdistyksen pohdittavaksi jäivät siis lomakkeen kysymykset 6 (missä viestimissä ja miten YAD voisi näkyä paremmin) ja 10 (Omin sanoin: mitä haluaisit enemmän jäsenkirje Yadilaiseen). Kysymykset olivat lähes identtiset lomakkeen kysymysten 4 ja 5 ja 10 kanssa, mutta yhdistys koki, että avoimien vastausten kautta he voisivat saada lisää uusia ideoita toimintaansa ja että avoimet kysymykset vielä tarkentavat valmiiksi luotuja kysymyksiä.

Näkökulmanani tässä tutkimuksessa on kansalaisvaikuttamisen näkökulma. Kansalaisvaikuttamisen näkökulma näkyi jo tämän tutkimusaineiston keruussa muun muassa siinä, että nuoret saivat kertoa itse omista näkemyksistään yhdistyksen tiedottamisesta ja näin vaikuttaa oman yhdistyksensä toimintaan. Lisäksi lomakkeella tutkittiin muun muassa sitä, miten tiedotus on tavoittanut nuoret ja miten he ovat sen

kokeneet.

Kansalaisvaikuttamisen näkökulma korostuu, sillä YAD ry on kansalaisjärjestö, joka uskoo voivansa vaikuttaa vallitseviin käsityksiin ja asenteisiin päihteistä. Lisäksi kansalaisvaikuttaminen on erittäin ajankohtainen ja haastava teemaltaan ja muodostaa näin hyvän viitekehyksen tutkimukselleni. Tutkimustulosteni perustella myös tutkimukseen vastanneet henkilöt uskoivat voivansa vaikuttaa päihdekielteiseen kulttuuriin tämän yhdistyksen kautta.

Suomen hallituksen Kansalaisvaikuttamisen politiikkaohjelma pyrkii edistämään aktiivista kansalaisuutta, kansalaisyhteiskunnan toimintaa, kansalaisten yhteiskunnallista vaikuttamista ja edustuksellisen demokratian toimivuutta. Aktiivisen kansalaisuuden elementtejä on nähtävissä myös YAD ry:n toiminnan tavoitteissa, sillä YAD on toistuvasti kertonut haluavansa lisätä yhdistyksenä nuorten osallisuutta ja vaikutusmahdollisuuksia (Esimerkiksi terveyden edistämisen kampanja).

YAD ry:n tunnettavuus on erittäin hyvä ja myös siksi opinnäytetyöhöni tiedotusta varten hyvin soveltuva, sillä Tampereen ammattikorkeakoulun opiskelijoiden tekemän tutkimuksen mukaan 65% vastanneista tunsi YAD ry:n. Vastaajat olivat 18-25 vuotiaita. Sen sijaan tutkimuksen mukaan esimerkiksi YAD:in logoja vähäteltiin. Tosin tässä tutkimuksessa olisi tässä roolissa voinut esiintyä myös mikä tahansa muu yhdistys tai jokin muu yksikkö, vaikka päiväkotia, sillä myös siellä tiedotetaan. Mutta koska tutkimuskohteenani oli juuri YAD ry, on todettava, että kun toiminta on näin tiedotuspainotteista ulospäin, sitä oli suorastaan ilo tutkia tutkimuslähtökohdista käsin.

Tutkimusaineistoni koostuu siis 322 Internetin kautta täytetystä Webropol-lomakkeesta ja niistä suorittamastani analyysistä. Lähteinä tässä tutkimuksessa ja apuna tulosten analysoinnissa ovat tiedottamiseen, nuoriin ja mediaan liittyvä hyvä peruskirjallisuus sekä YAD Youth Against Drugs ry:n omat materiaalit, kuten tiedotussuunnitelma vuodelle 2009, toimintakertomus vuodelta 2008 ja YAD ry:n strategia. Lisäksi olen etsinyt aiheeseen liittyvää materiaalia internetistä ja alan lehdistä.

7. Viestintätutkimuksen tulokset

Tässä osiossa käyn läpi viestintätutkimuksestani saamat tulokset kansalaisvaikuttamisen näkökulmasta.

7.1 Kyselyyn vastanneiden profiilit

Ensimmäisillä kysymyksillä kartoitettiin vastaajien profiilia. Oli olemassa oletus, jonka mukaan lähinnä jäsenet vastaisivat kyselyyn, mutta haluttiin varmistaa tämä. Siksi vastaajat ryhmiteltiin valmiiksi neljään eri ryhmään sen mukaan, osallistuivatko he Yadin jäseniä ja osallistuivatko he toimintaan.

Oli hyvä, että tämä kysymys suoritettiin, sillä yllättäen niistä, jotka vastasivat kyselyyn, oli 9,8% heistä, jotka olivat YAD ry:n jäseniä ja osallistuivat toimintaan. Yadin ”lähinnä vain jäsenmaksun maksavia” jäseniä oli kyselyssä mukana 3,2%. Heitä, jotka eivät olleet yhdistyksen jäseniä, eivätkä osallistuneet toimintaan, oli eniten. Heitä oli 80,4% eli prosentit luvuiksi muutettuna 255 henkilöä. Niitä, jotka eivät olleet jäseniä, mutta osallistuivat silti toimintaan, oli 6,6% kaikista vastanneista. (Taulukko 1)

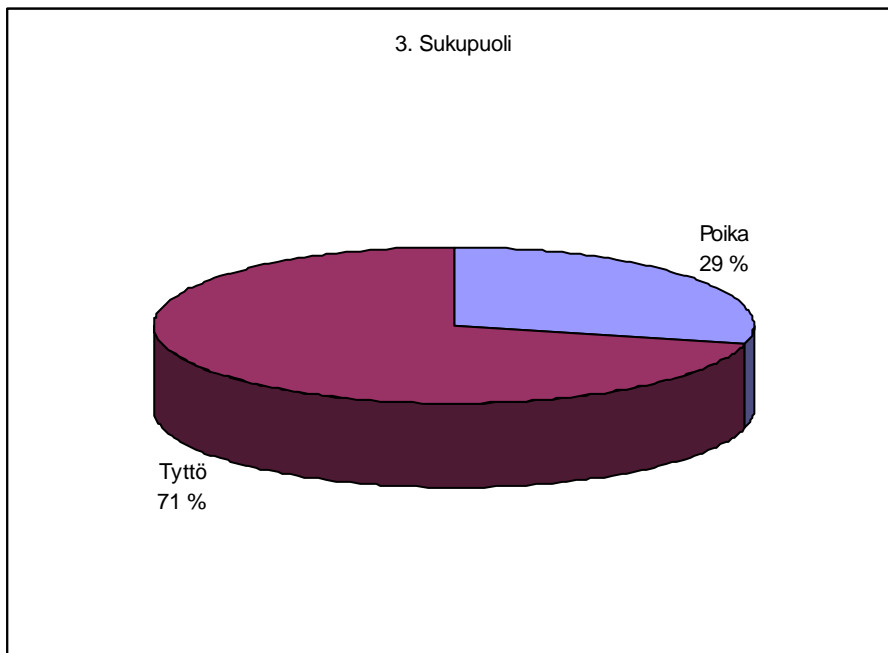
Tuntui erikoiselta, että moni sellainen, jota yhdistys ei sinänsä edes kosketa, halusi vastata kyselyyn, joka kartoitti yhdistyksen näkyvyyttä ja viestintää. Aktiivisista jäsenistä vain 31 henkilöä koki kyselyn kiinnostavaksi, vaikka kysely laitettiin kaikille jäsenille vielä erikseen sähköpostilistojen kautta. Kyselyyn houkuteltiin vastaamaan leffalippupakettien voimalla. Paketteja arvottiin kolme ja heidän nimensä mainittiin jäsenkirje Yadilaisessa 2/2009.

Taulukko 1, Profiilit, Kaikki vastaukset:

Kuka olet?	vastauksia yhteensä	% prosenttia
Olen YAD ry:n jäsen ja osallistun toimintaan.	31	9,8%
Olen jäsen, maksan vain jäsenmaksun	10	3,2%
En ole jäsen, enkä osallistu toimintaan	255	80,4%
En ole jäsen, mutta osallistun silti toimintaan	21	6,6%

Vastaajista 71,3 % oli tyttöjä ja 28,8% poikia. (Kaavio 1)Vastaajat olivat iältään Yadin kohderyhmän mukaisesti pääosin ilmoituksensa mukaisesti 14-30 -vuotiaita nuoria, mutta joukossa oli myös muutamia vanhempia henkilöitä. Vaikka he eivät varsinaisesti kuulu YAD ry:n kohderyhmään, kaikkia vastauksia kohdellaan tässä tutkimuksessa tasapuolisesti, sillä missään ei mainittu, että kysely olisi tarkoitettu vain tietyn ikäisille nuorille, eikä ikäkysymys ole tämän tutkimuksen viitekehysissä oleellista. Kyselyyn vastasi nuoria ympäri suomen, eli tutkimus on valtakunnallinen.

Kaavio 1) Kyselyyn vastanneiden sukupuolten jakauma

7.2 Miten YAD ry tavoittaa tällä hetkellä Suomen nuorison?

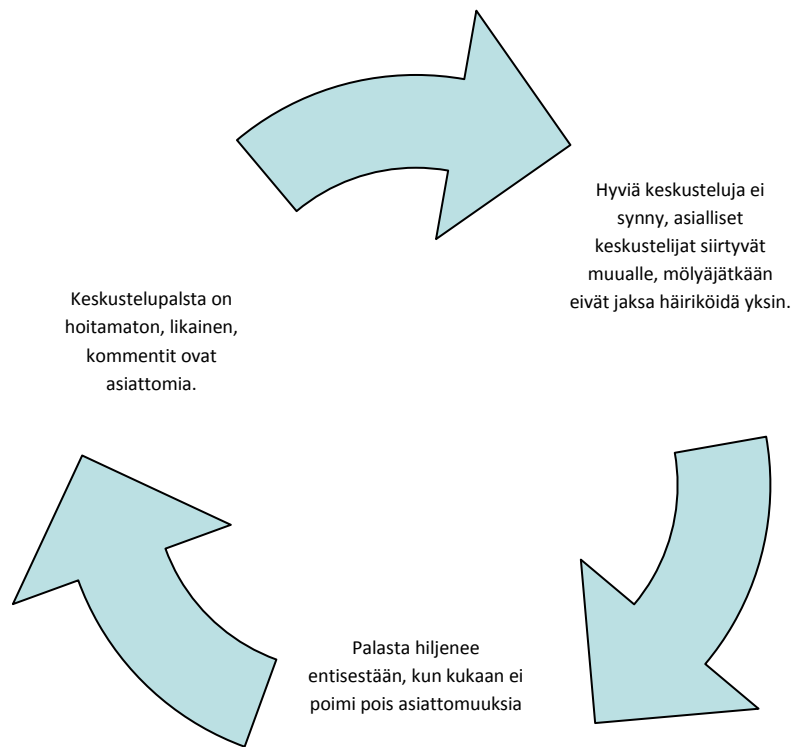
Sitä, millä tavoin YAD ry kohtaa sekä nuoret yleensä, että jäsenistönsä, kysyttiin erikseen, sillä haluttiin selvittää vastaajien näkemyksiä siihen, miten jäsenet kohdataan ja miten nuoria saataisiin lisää mukaan yhdistyksen toimintaan. Tämä kiinnosti erityisesti YADin työntekijöitä, kun kyselylomaketta muokattiin yhdessä toiminnanjohtaja Rosita Juurisen kanssa.

Vastauksista nousi voimakkaimmin esille nettiyhteisöt (68,2%) ja omat nettisivut, (50,3 %), joten netin koettiin olevan se väline, joka selvimmin tavoittaa nuoret yhdistystoiminnan piiriin tällä hetkellä. Paperiversiona ilmestyvään jäsenkirje Yadilaiseen luotti vertailun vuoksi vain 8,2% vastaajista, tosin se ilmestyy vain jäsenten käyttöön.

Yad ry oli täysin tuntematon 17,9% vastaajista, joten voisi ajatella, ettei sen tiedotus ole välttämättä niin tehokasta kuin voisi sen suuresta määrästä päätellä. Materiaalit ja esitteet koettiin kuitenkin toimivaksi yhteydenoton välineeksi, sillä niiden toimivuuteen uskoi 45,3% vastaajista. Esitteitä ja materiaaleja jaetaan esimerkiksi YAD ry:n infopisteillä tapahtumien yhteydessä ja niitä voi tilata esimerkiksi yhdistyksen toimistoilta. Osa materiaaleista on nuorten itsensä suunnittelema, ja uusia ideoita esimerkiksi pinsseihin haetaan kilpailuilla tai harjoittelijoiden kautta.

Puskaradio koettiin toimivaksi tiedotusmuodoksi, jossa korostuu erityisesti sosiaalinen vaikutus. Kun kaverit lähtevät jonnekin mukaan, itsekin tulee ehkä lähdeTTY. Puskaradion valitsi 121 vastaajaa, eli 38,1% vastaajista. (Taulukko 2)

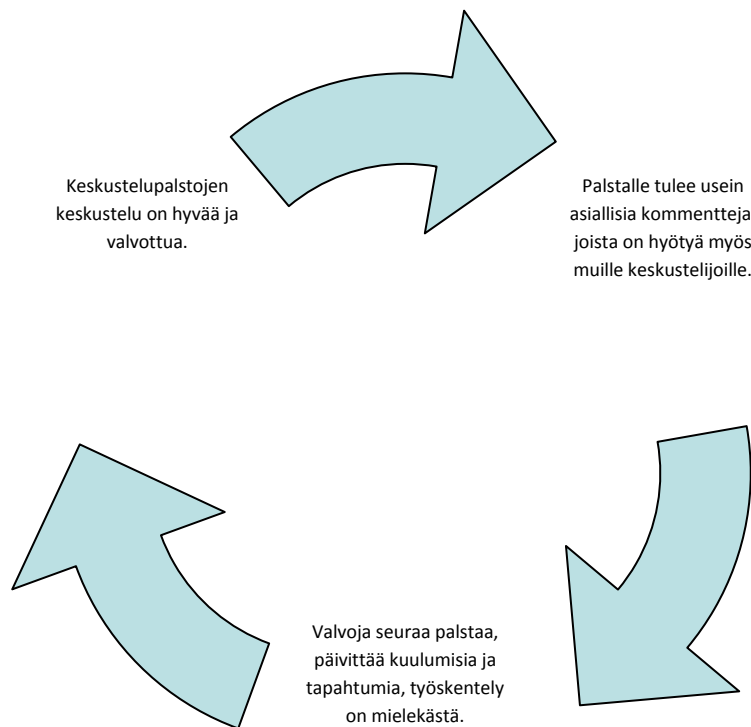
YAD ry ei kuitenkaan tavoita läheskään kaikkia nuoria, sillä 17,9% vastaajista arvioi, että YAD on heille tuntematon, he eivät ole oikeastaan koskaan kuulleetkaan koko YADista. Näyttäisikin siltä, että pelkkä Internetissä "oleminen" ei automaattisesti lisää tunnettuutta eikä tavoita viestinnällään kohderyhmäänsä. Jonkin verran on näyttöä siitä, että hyvät ja asialliset keskustelut toisivat kuitenkin sivustoille sellaisiakin henkilöitä, jotka eivät muuten siellä kävisi (Diagrammit 1 & 2)

Diagrammi 1)

Kun keskustelupalsta on hoitamaton, se hiljenee ja vähitellen kuolee pois.

Diagrammi: Hanne Mälkki

Diagrammi 2) Kun palsta on hoidettu, siitä on iloa myös muille. Diagrammi: Hanne Mälkki

Hyvän sosiaalisen vuorovaikutuksen edellytysten tulisi toteutua myös nettikeskusteluissa. Prosessia voidaan kuvata seuraavasti:

- 1) Tarvitaan ainakin kaksi henkilöä. Interaktiivinen vuorovaikutus ei ole sama kuin kommunikointi sellaisessa tilanteessa, jossa vastapuoli on näkyvillä.
 - 2) Vuorovaikutustapahtumassa tapahtuu tietojen, asioiden tai tavaroiden vaihtoa
 - 3) kaikki mukanaolijat osallistuvat
 - 4) Tiedolla tulisi olla merkitystä sille, joka sen saa
 - 5) Kommunikointi tapahtuu monella tasolla. Mitä useammalla se tapahtuu, sen parempi. Esimerkiksi NLP:n mukaan auditiivisesti, visuaalisesti ja kinestettisesti.
 - 6) Viestinnän jälkeen kannattaa varmistaa, että se on ymmärretty.
- (Kempinen, 1999)

Taulukko 2) Miten YAD tavoittaa nuoret, Kaikki vastaukset:

YAD ry tavoittaa tällä hetkellä nuoria... (valitse kolme)

miten tavoittaa nuoret?	Kaikki vastaukset (kpl)	% prosentteina
Nettiyhteisöjen kautta	217	68,2%
Jäsenkirjeen kautta	26	8,2%
Omat nettisivut	160	50,3%
Paikallisosastojen kautta	31	9,7%
Puskaradion kautta	121	38,1%
Materiaalit ja esitteet	144	45,3 %
Henkilökohtaisesti	34	10,7%
Jollain muulla tavoin	24	7,5%
YAD tuntematon!	57	17,9

Olisi ollut mielenkiintoista lähteä tutkimaan erikseen aineistoa vaikka siitä näkökulmasta, millä tavoin jäsenet ja ei-jäsenet kokevat YADin tavoittavan heidät, mutta aineiston laajuuden vuoksi se ei ollut mielekästä. Yllä olevassa taulukossa, kuten muissakin taulukoissa kerrotaan kaikki vastaukset niitä erittelemättä. Aluksi on esitelty vastausvaihtoehto, sitten se, montako mainintaa kyseinen vastaus sai ja lopuksi sama luku muutettuna prosenteiksi.

7.3 Miten YAD ry tavoittaa parhaiten jäsenistönsä?

Oli tärkeää sekä yhdistyksen, että tämän tutkimuksen kannalta, tutkia, millä keinoilla YAD ry tavoittaa parhaiten jäsenistönsä, jotta tiedotusta voitaisiin jatkossa tehostaa yhdistyksen taholta tai mahdollisia ongelmia huomata ja ratkaista.

Kun kysyttiin, miten YAD ry tavoittaa parhaiten jäsenistönsä, näkyvät taas netin mahdollisuudet parhaiten. Omien nettisivujen kautta yhdistys tavoittaa nuoret (41,3%) mielestä samoin jälleen nettiyhteisöt (34,4%) . Materiaalit ja esitteet toimivat myös jäsenten keskuudessa (17,4%) . Puskaradio toimii myös (22,7%) samoin paikallisosastojen sisäinen tiedotus (18,9%) koettiin toimivaksi jäsenten keskuudessa. (Taulukko 3)

Koska YAD on yhdistys, jonka toiminnan keskiössä on juuri tehokas tiedotus, on perusteltua ajatella, että tiedotusta olisi paljon ja että se olisi laadukasta. Puskaradiota pidettiin kuitenkin toimivampana tiedotusmuotona kuin esimerkiksi materiaaleja ja esitteitä, joihin YAD erityisesti panostaa ja joista se katsoo olevansa tunnettu.

Koska vastauksissa näkyi myös se, että YADin sisin olemus ei ollut kaikille selvillä, ehdotin itse yhdistykselle laatimassani tiedotuksen kehityssuunnitelmassa, että YAD voisi panostaa julisteisiinsa tiivistämällä olemustaan vielä selvemmin suuren yleisön tietoisuuteen.

Monia avoimia kysymyksiä jäi, kun asiaa pohtii viestinnän näkökulmasta. Mikä YAD siis sisimmillään on? Mitä se viestii nuorille ja miksi? Näkyvätkö taustalla jotkin tiedostamattomat, vanhentuneet käsitykset?

Miksi YADin pitäisi tavoittaa jäsenistönsä ja millä keinolla? Lomakkeessa oli valittavana henkilökohtainen yhteydenotto yhdistyksen pyynnöstä, mutta jäi epäselväksi kuinka paljon yhdistyksen resurssit antavat myöten henkilökohtaisen tiedottamisen mahdollisuuden?

Taulukko 3) Miten YAD tavoittaa jäsenet, Kaikki vastaukset:

YAD ry tavoittaa jäsenistönsä... (valitse 3)

Miten tavoittaa jäsenet?	vastaukset (kpl)	%prosentteina
Omat nettisivut	131	41,3%
Nettiyhteisöjen kautta	109	34,4%
Jäsenkirjeen kautta	117	36,9%
Puskaradion kautta	72	22,7%
Paikallisosastot	60	18,9%
Henkilökohtaisesti	40	12,6%
Materiaalit ja esitteet	55	17,4%
Jollain muulla	10	3,2%
En ole jäsen	126	39,7%

7.4 Mikä YADissa ja sen viestinnässä kiinnostaa nuoria?

Kysyin myös, mikä YADin toiminnassa erityisesti vastaajia kiinnosti. Se liittyy mielestäni vahvimmin motivaatioon, joka antaa kenties selityksen sille, miksi yhdistykseen kannattaa lähteä mukaan tai miksi siinä kannattaa toimia. Kiinnostavuus liittyy myös tiedottamiseen. Jotta yhdistys voisi jotenkin erottua informaatiotulvasta, läpäistä kriittisten nuorten seulan ja vielä saada jonkun toimimaan piirissään ilmaiseksi, täytyy yhdistyksen tiedottamisen olla mahdollisimman kiinnostavaa. Mitä kiinnostavaa YADissa siis on ja miten he tuovat sitä ilmi?

Ykköseksi nousi huumeiden kokeilun ja käytön ehkäisy nuorten omalla toiminnalla. 40% vastaajista oli tätä mieltä. Tulkitsen, että nekin, jotka eivät tienneet Yadista paljoakaan, yhdistivät sen kuitenkin huumeidenvastaisuuteen ainakin jollakin tasolla. Sama näkyi myös

siinä, että 27,9% koki, että heitä kiinnosti Yadissa erityisesti päihteetön elämäntapa. Vastauksissa näkyy selvästi vaikuttamisen näkökulma, Ainakin jollakin tasolla voidaan ajatella, että vastaajat kokivat, että yhdistykseen kuulumalla on mahdollisuus vaikuttaa huumeettoman elämäntavan puolesta.

Yadin kautta nähtiin erilaisia vaikutusmahdollisuuksia jotka liittyvät olennaisesti kansalaisvaikuttamiseen. Yadin kautta voi järjestää toimintaa (17,1%) , tarjota tukea päihteistä irti pyrkiville (26%) tai saada äänensä kuuluviin (10,2%). Koulutus kiinnosti myös (27%). Mahdollisuus osallistua infopisteille kiinnosti vastaajia 16,5% verran. Ja leireille tulisi 8,6% vastaajista. Kaikissa yllä olevissa elementeissä voidaan kuitenkin nähdä osallistumisen ja osallisuuden elementtejä.

Mikä yllättävää, yhdistyksen pinssit, esitteet ja muut materiaalit eivät kiinnostaneet vastaajia oikeastaan ollenkaan, vain 11,1% verran, eli prosentit luvuiksi muutettuna vain 35 vastaajaa piti niitä kiinnostavina. Vielä vähemmän vastaajia kiinnosti yllättäen saada kokemusta päihdealan vapaaehtoistyöstä, 10,5% eli 33 vastausta. Herää kysymys, miten nuorten omalla toiminnalla sitten ehkäistään huumeiden käyttöä ja kokeilua (40% vastauksista) ellei juuri näillä käytännön keinoilla, siis materiaaleilla ja vapaaehtoistyöllä. (Taulukko 4)

Yhdistyksen omassa toimintasuunnitelmassa (2009) todetaan seuraavaa: ”Asenteisiin vaikuttaminen on vaikeaa, mutta yhdistys pyrkii siihen monipuolisten näkökulmien, esimerkkien, kyseenalaistusten ja arvopohdintaan kannustamisen keinoin. Jäsenet vaikuttavat omalla esimerkillään ja mielipiteillään kaveripiirissään, kouluissaan, työpaikoillaan ja vapaa-aikanaan. Nuorten omia vaikuttamiskeinoja ja nuorisomediaita tullaan käyttämään vuoden 2009 keskeisinä keskustelujen avaamisen foorumeina”.

Mielestäni tästä saa sellaisen kuvan, että YADin kaikki kiinnostavuus pohjautuu jäseniin. He ovat esimerkkinä, kertovat aatteesta eteenpäin ja pyörittävät toimintaa ja kaikki muu, kuten materiaalit ja jopa vastaajien mielestä parhaiten nuoria tavoittava netti, on vain tämän kaiken tukena.

Taulukko 4, YADin kiinnostavuus, Kaikki vastaukset:

Yadissa kiinnostaa.. (valitse 3)

Mikä kiinnostaa	Vastaukset yhteensä	%prosentteina
Uudet kaverit, ihmiset	83	26,3%
Huumeiden ehkäisy nuorten omalla toiminnalla	126	40%
Infopisteille osallistuminen	52	16,5%
vaikutusmahdollisuudet	32	10,2%
Päihdetieto ja koulutus	85	27%
Toiminnan järjestäminen	54	17,1%
Tuen tarjoaminen	82	26%
Tuen saaminen	43	13,7%
Päihteetön elämäntapa	88	27,9%
Vaihtoehtoinen toiminta	27	8,6%
vapaaehtoistyö	33	10,5%
Esitteet, pinssit, yms	35	11,1%
Jokin muu	18	5,7%
Ei mikään	61	19,4%

7.5 Mistä pitäisi saada enemmän tietoa, mikä on informoitu huonosti?

Kysyin myös, mistä pitäisi saada enemmän tietoa, jotta Yadin toimintaan voisi lähteä mukaan. Teoriani mukaan YADista ei tiedetä tarpeeksi, jotta sen toimintaan voisi rohkeammin lähteä mukaan. Halusin siis selvittää, mistä tietoa tarvittaisiin lisää, jotta Yadin noin 600 (vuoden 2008 laskelma) jäsentä saisi lisää ryhtiä, sillä minulla oli

taustaoletus, jonka mukaan päihdevastaisuudelle olisi kuitenkin selvää tilausta.

Yadin tapahtumat koettiin ainakin jonkin verran kiinnostaviksi, sillä niistä olisi halunnut lisää tietoa 46%. Vaikutusmahdollisuudet yhdistyksen kautta kiinnostivat 17,5% vastaajista, mikä on kansalaisvaikuttamisen näkökulmasta mielenkiintoisinta. Kuten aikaisemminkin olen todennut, ainakin jollakin tavalla vastaajat kokivat, että jo yhdistykseen kuulumalla voi vaikuttaa ja toimia.

Yadin tuntemattomuus näkyi vastauksissa edelleen selvästi, vaikka aikaisempi tutkimus (Otranen ym) todisti, että YADin tunnettavuus olisi hyvä.. Tietoa siitä, miten toimintaan voisi osallistua kaipasi 29,6% vastaajista ja tietoa siitä, mikä yhdistys YAD ry ylipäättään on, kaipasi 39,9% vastaajista. Lähintä paikallisosastoakin kaipaili 34,4% vastaajista, mistä voisi päätellä, että paikallisosastot eivät ole olleet ainakaan mitenkään erityisen aktiivisesti mukana paikallislehtien ja muiden medioiden sivuilla ja ettei puskaradiokaan ole ollut ihan terässä.

Mistä saadaan uusia jäseniä? Niitä, jotka toimintaa pyörittävät ja joita ilman toimintaa ei edes kannata pyörittää. 12,7% ei tiennyt, miten jäseneksi liitytään ja 37,1% ei tiennyt, mitä jäsenenä saa ja mitä se vaatii. Tulokset ovat ymmärrettäviä, kun muistaa edelliset vastaukset, joista kävi ilmi, että kovin moni vastaajista ei tiennyt Yadista muutenkaan juuri mitään. Ja kun muistaa, että valtaosa vastaajista oli YADn ulkopuolisia henkilöitä.

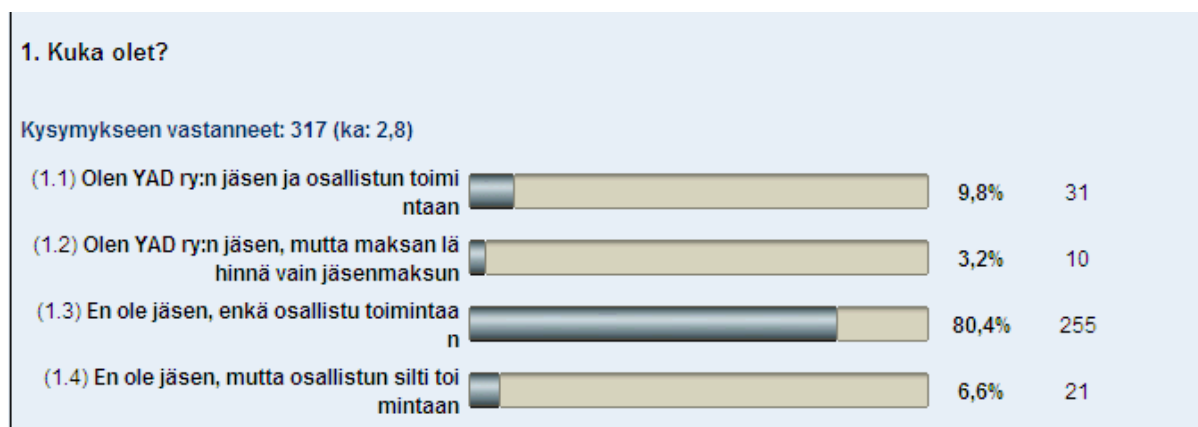
Kun on olemassa nuorten huumeiden vastainen yhdistys, joka pyörii lähinnä nuorten voimin, kutsuu itseään päihdetyön asiantuntijaksi ja joka tekee vielä töitä festivaaleilla, joissa monet nuoret saattavat siihen törmätä, niin miten voi olla mahdollista, että yhdistys kuitenkin on täysin tuntematon, tai jotenkin epämääräisesti hahmottuva huumeystyö?

Väitän, ettei hätäisesti netistä (mahdollisesti IRC-gallerian kautta) löytynyt ja täytetty vastauslomake kuitenkaan anna ihan koko totuutta yhdistyksestä. Tutkimuksen kannalta on fiksuja pitää mielessä, että vain 41 vastaajaa kertoi olevansa Yadin jäseniä. (Kaavio 2)

Toisaalta taas on hyvä, että myös moni muukin halusi vastata kyselyyn, sillä uskoisin Yadin tunnettuuden nousseen ja sen aatemaailman tulleen hieman tutummaksi kyselyn kautta.

Kaavio 2)

Kyselyyn vastanneiden profilointia

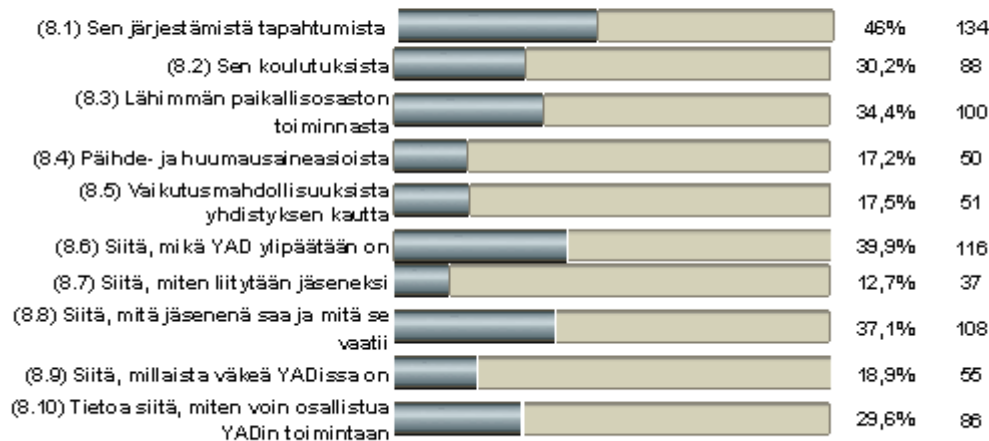
Positiivista on kuitenkin kansalaisvaikuttamisen näkökulmasta, että vaikutusmahdollisuuksista yhdistyksen kautta oli kiinnostunut 51 vastaajaa, eli 17,5% kaikista vastauksista. Voidaan siis melko varmasti tulkita, että yhdistys yhdistetään nuorten parissa huumeiden vastaiseen työhön, ja että yhdistyksen kautta on nähtävissä selviä vaikutusmahdollisuuksia.

Jonkinlaista ennakkoluuloisuuttakin vastauksissa näkyy, sillä siitä, millaista väkeä Yadissa on, kaippaa 18,9% eli 55 henkilöä lisää tietoa. (Kaavio 3)

Kaavio 3) Mistä halutaan lisää tietoa?

Jotta voisin osallistua enemmän YADin toimintaan, minun täytyisi saada yhdistykseltä lisää tietoa.. (Merkitse kolme tärkeintä)

Kysymykseen vastanneet: 291 (ka: 5,1)

Olisi ollut mielenkiintoista lähteä tutkimaan erikseen aineistoa vaikka siitä näkökulmasta, millä tavoin jäsenet ja ei-jäsenet kokevat saavansa liian vähän tietoa YADilta, mutta aineiston laajuuden vuoksi se ei ollut mahdollista. Yllä olevassa taulukossa, kuten muissakin taulukoissa kerrotaan kaikki vastaukset niitä erittelemättä. (Kaavio 3)

Aluksi on esitelty vastausvaihtoehdot, sitten vastauksen saama kokonaisprosenttimäärä ja lopuksi määrällinen osuus. Tapahtumista halusi siis lisää tietoa 46% kaikista vastaajista, ja prosentit luvuiksi muutettuna tämä tekee 134 mainintaa.

7.6 Miten jäsenkirjettä voisi kehittää?

Kun yhdistyksen Viiva-lehti lopetettiin, 16-sivuinen A4-painettava jäsenkirje Yadilainen jäi ainoana säännöllisesti ilmestyvänä painotuotteena pitämään yllä Yadin lehtikulttuuria. Lisäksi tosin Yadin säännöllistä tiedotusta ylläpitävät muun muassa sähköpostilistat, nettisivut ja yhteisöisivut. Yadilaisen kehittäminen kiinnosti erityisesti YADin työntekijöitä.

Yadilainen koostuu tällä hetkellä lähinnä toimintakalenterista ja muista tärkeistä tiedotteista, mutta jäseniltä päätettiin kysyä, haluavatko he siihen jotakin muuta ja jos haluavat, niin mitä.

Tietoa ehkäisevän päihdetyön ajankohtaisista asioista halusi 51% vastaajista. Tietoa eri huumausaineista kaipasi 37,3% vastaajista. Huumeiden käyttäjien ja heidän läheistensä kertomuksia kaipasi 43,8% vastaajista. Tilastoja aiheesta kaipasi 34,6% vastaajista. (Kaavio 4) Vastausten perusteella näyttäisi siltä, että tarinat ja faktat kiinnostaisivat vastaajia. Sama ilmiö on tunnetusti nähtävissä kaikissa mahdollisissa painotuotteissa kautta linjan.

Vastauksissa näkyy mielestäni se, että perusjäsenen ääni saisi kuulua enemmän jäsenkirjeessä ja tämä on kansalaisvaikuttamisen näkökulmasta mielenkiintoista. Esimerkiksi päihdeaiheisia mielipidekirjoituksia toivotaan enemmän (34,6%) samoin päihdeaiheisia kirja- ja elokuvaesittelyjä (32%). Näissä näkyy myös pieni viihteellisyyden elementti, ja niitä saatetaan toivoa mukaan keventämään sinänsä raskasta aihetta.

Myös paikallisosastojen kuulumisia kaivataan lisää (31,4%) samoin ideoita paikallistoimintaan (25,5%). Nämä elementit eivät oman tulkintani mukaan näy nykyisessä Yadilaisessa, joka on olemukseltaan hyvin tiedotuspainotteinen. Yadilaisen kehittämistarpeita kartoittaessa edellä mainitut elementit korostuvat voimakkaasti. Ehdotin näitä edellä mainittuja asioita tiedotuksen kehittämissuunnitelmassani yhdistykselle.

Tämä kysymys oli suunnattu vain jäsenille johtuen oletuksesta, jonka mukaan jäsenkirje Yadilainen olisi tuntematon valtaosalle kantaväestöstä. Yadin toimintaperiaatteita ja

ideologiaa kaipasi kuitenkin jälleen suuri osa vastaajista (19,6), mikä voidaan tulkita vaikka siitä näkökulmasta, ettei Yadin tarkin ydin kuitenkaan välity kaikille selkeänä. Jälleen palaamme siihen kysymykseen, mikä yhdistys Yad on ulospäin? Mitä se viestii ja miksi se viestii ja kenelle? Mikä on sitä tiedotusta, millä se saa hankittua itselleen uusia jäseniä? Sekoittuuko se liikaa esimerkiksi jäsenille suunnattuun viestintään?

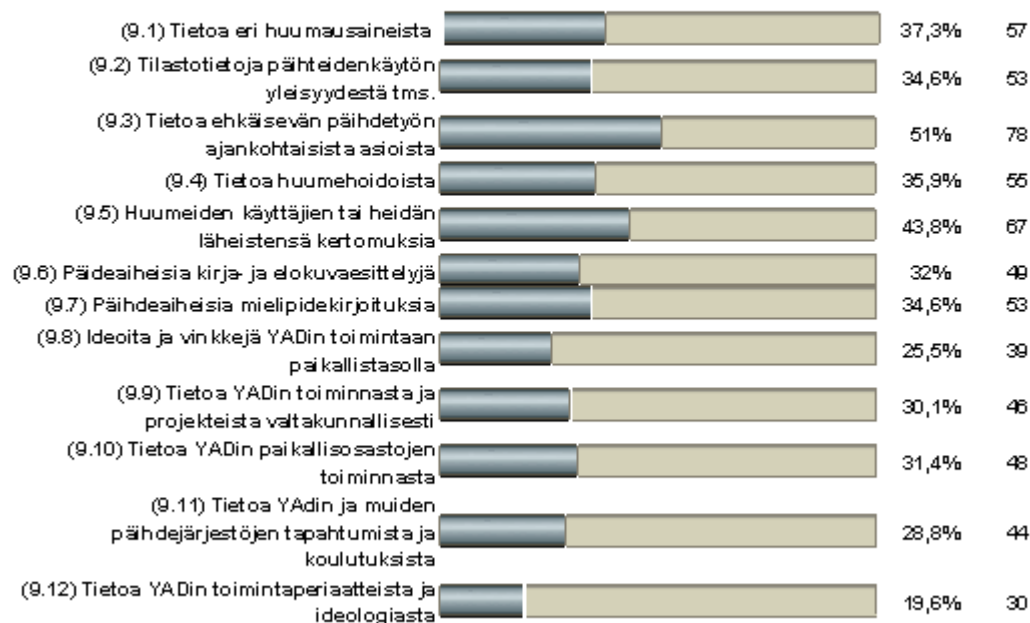
Yllämainittu ongelma liittyy läheisesti imagon luomiseen ja on toki jokaisen yhdistyksen ongelmana täältä Helsingiin ja sieltä Nuorgamiin, eikä kohdistu pelkästään eikä edes mistään erityisestä syystä YAD Youth Against Drugs ry:n viestintään.

Kaavio 4)

Mitä jäsenkirje Yadilaiseen toivottiin lisää

Mitä toivoisit YADilainen-jäsenkirjeen sisällöltä? (Vain jäsenille, merkitse 5 tärkeintä)

Kysymykseen vastanneet: 153 (ka: 5,9)

Yllä olevassa kaaviossa (Kaavio 4), esitellään jokaisen vastauksen saama kokonaisprosenttimäärä, vaikka olisi ollut mielenkiintoista lähteä tutkimaan erikseen aineistoa vaikka siitä näkökulmasta, millä tavoin vaikkapa vain jäsenmaksunsa maksaneet kokevat jäsenkirjeensä sisällön, mutta aineiston suuren koon vuoksi se ei ollut mielekästä.

8. Pohdintaa siitä, mitä tiedotusta YAD ry:llä on

Tämän tutkimuksen tarkoituksena oli vastata kysymykseen mitä tiedotusta YAD ry:llä on. Tutkimuksen kautta saamieni tulosten valossa lähden nyt valottamaan tätä kysymystä tämän tutkimuksen asettamissa viitekehyksissä.

Yad ry:llä on jäsenilleen paljon erilaista tiedotusta, joka painottuu sekä vastaajien että oman näkemykseni mukaan internettiin. (Diagrammi 4) YADin tärkeimpään tiedotukseen kuuluvat tämän tutkimuksen perusteella niin henkilökohtainen yhteydenotto, puskaradio, internet ja omat yhteisösivut, sähköpostilistat ja paikallisosastojen itsenäinen tiedotus, erilaiset materiaalit, kuten pinssit ja tarrat, infopisteet, päihdetyön asiantuntijalausunnat mediassa, jäsenkirje Yadilainen ja muut tiedotteet suoraan jäsenille ja kohdennettu tiedotus jollekin ryhmälle, esimerkiksi entisille käyttäjille.

Tutkimustulokset vahvistivat omaa käsitystäni. Sivulla ja yhdistyksen omilla yhteisösivuilla IRC-galleriassa käydään paljon, mikä näkyy jo saamieni vastausten prosenteissa. Kysely ei tosin kerro, kuinka aktiivisesti palstoilla käydään, sillä kyselyyn oli aikaa vastata maaliskuun (2009) ajan, mikä mahdollistaisi Internetissä käymisen noin 1 kerran kuukaudessa, mikä ei taas ole ”usein”.

YAD ry:n yhteisösivujen toimivuutta arveltiin kyselyn perusteella hyväksi, tai ainakin niiden koettiin tavoittavan nuoria. Netin mahdollisuudet nousivat kyselyssäni selvästi esille, tosin eivät varauksettomasti. Tämän kyselyn perusteella YAD tavoittaa tytöt paremmin kuin pojat, sillä vastaajista vain 29% oli poikia. Tämä ei tosin kerro koko totuutta. Ehkä tytöt olivat kiinnostuneempia osallistumaan vain tutkimukseen ja käyvät sivustoilla muuten? (Kaavio 5)

Myös erilaisia monisteita ja tiedotteita arveltiin toimiviksi. Sen sijaan jäsenkirje Yadilainen ei tuntunut tavoittavan jäseniään tai muita nuoria toivotulla tavalla.

Jollakin tavalla, jos vastauksia niin haluaa tulkita, Yadilainen koettiin jäsenkirjeeksi, joka ei ole ajan hermoilla, vaan jota pitäisi päivittää rohkeampaan suuntaan. Siitä kertovat muun muassa ne vastaukset, jotka toivoivat enemmän ajankohtaisuutta ja enemmän jäsenten ääntä kuuluviin.

Tällä hetkellä jäsenkirje koostuu lähinnä toimintakalenterista ja satunnaisista jutuista, jotka ovat pääosin alan opiskelijoiden tai työntekijöiden kirjoittamia, poikkeuksena kuitenkin esimerkiksi Yadilaisessa 1/2009 ilmestynyt nimetön kertomus, joka lienee erään rattijuopon omakohtainen kokemus.

Jollakin tavalla mieleeni nousee sana ”käytännönläheisyys”, kun ajattelen, millä tavalla Yadilaista pitäisi kehittää. Täytyisi tarkentaa vielä enemmän sitä, miksi Yadilaista ylipäätään tehdään. Kuinka tärkeä se lopultakaan on jäsenilleen? Entä onko se työntekijöille vain riesana, jonne on pakko laittaa säännöllisesti jokin tiedote? Mitä varten se on? Voisiko internet korvata sen kokonaan, jo nyt? Nykyäänhän (2009) Yadilaisen saa paperiversion sijasta halutessaan myös suoraan sähköpostiinsa.

Tutkimuksessa esille nousseita viestinnän välineitä olivat internetin ja Yadilaisen lisäksi puskaradio ja tiedotteet. Sähköposti ja henkilökohtainen yhteydenotto koettiin myös toimiviksi. Yadilla on paljon tiedotusta, mutta sen vaarana on, että määrä ei korvaa laatua. Siitä kertoi esimerkiksi se, että Yad oli monille melkolailla tuntematon, vaikka he olivat todennäköisesti löytäneet vastauslomakkeeni yhdistyksen nettisivuilta, eli ainakin jotain kautta voisi kuvitella YADin olevan tunnetumpi myös aikaisempiin opinnäytetöihin (Otranen ym) vedoten.

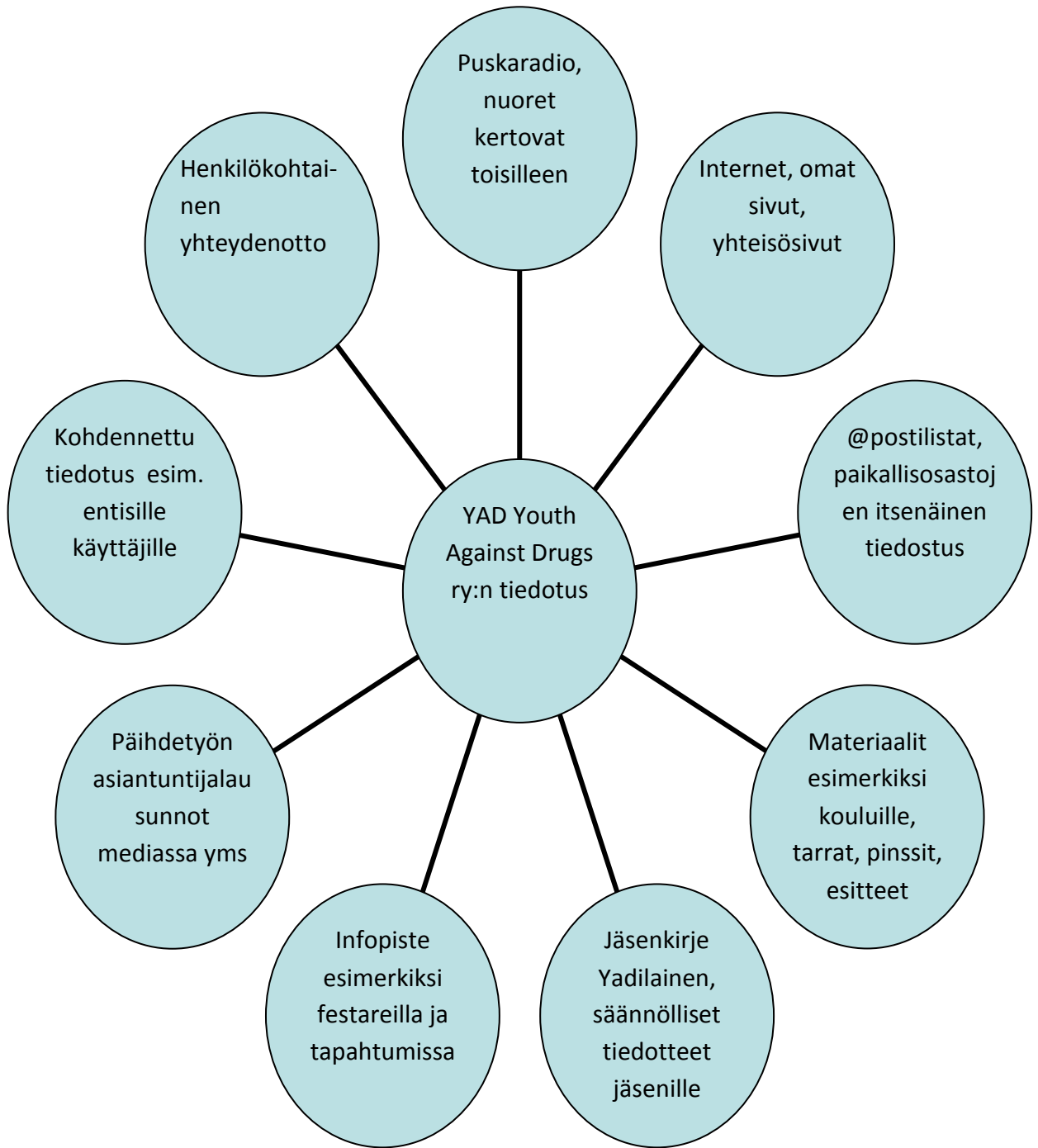
Tiedotuksessa voisi olla se ongelma, että kun tietoa on paljon, eikä sitä erityisesti kohdenneta minnekään, se ei erityisesti myöskään tartu mihinkään. Tämäkään ongelma ei sinänsä liity läheisesti juuri YADin tiedotukseen, vaan on yleinen ilmiö nykyään. Tietoahan on tarjolla huomattavasti enemmän kuin ihminen kaipaakaan.

Tiedotusta on hyvin erilaista ja eri tarpeisiin ja eri ihmisille sopivaa, mikä puolestaan tekee siitä rikasta ja monimuotoista, vaikka onkin vaarana että henkilö ei saa juuri sitä informaatiota, jonka hän eniten tarvitsisi mikä puolestaan on olennaista hyvän tiedottamisen onnistumisen kannalta yleisellä tasolla. Toisaalta taas on ymmärrettävää, että esimerkiksi entisille käyttäjille kohdennettu tiedotus saattaa olla erilaista kuin tukijäsenille tarkoitettu. Kaikissa toistuu yleensä ainakin logona Yadin katkaistu huumeruisku, mikä on toimiva ja mieleen jäävä ja onnistuu yhdistämään hajanaista tiedotusta. (Diagrammi 3)

Informaatiotulvassa on vaikeaa erottaa, mutta yhdistyksen tiedotus on organisoitua ja perusteltua ja sen kehittämistarpeita mietitään yhdistyksen sisällä jatkuvasti. Se tavoittaa nuoria ainakin jonkin verran ja on aihepiiriltään todella ajankohtaista jo viimeaikaisten uutisten perusteella. YADin kaltaista yhdistystä ja sen tiedotusta tarvitaan.

Yadilla on siis paljon erilaista tiedotusta, joka on eri kohderyhmille suunnattua ja räätälöityä ja sen kannattaa todellakin tiedottaa myös jatkossa. Tiedottamisen tärkeys korostuu myös tämän organisaation kohdalla.

YADin tärkeimpään tiedotukseen kuuluvat tämän tutkimuksen perusteella niin henkilökohtainen yhteydenotto, puskaradio, Internet ja omat yhteisöisivut, sähköpostilistat ja paikallisosastojen itsenäinen tiedotus, erilaiset materiaalit, kuten pinssit ja tarrat, infopisteet, päihdetyön asiantuntijalausunnat mediassa, jäsenkirje Yadilainen ja muut tiedotteet suoraan jäsenille ja kohdennettu tiedotus jollekin ryhmälle, esimerkiksi entisille käyttäjille. Arvioisin kuitenkin, että ne eivät pelkästään pysty vastaamaan kysymykseen, mitä tiedotusta YAD ry:llä on, mutta tämän tutkimuksen tulokset vastaavat kyllä erittäin hyvin kysymykseen siitä, mikä on YAD ry:n tärkeintä tiedotusta.

Diagrammi 3 kuvaa sitä YAD ry:n tärkeintä tiedotusta vuonna 2009 tämän tutkimuksen asettamissa viitekehyksissä kansalaisvaikuttamisen näkökulmasta.

Kysymyasattelun ongelma voi olla siinä, että kysymys on hyvin laaja. Lisäksi voisi lähteä pohtimaan sitä, miten esimerkiksi työntekijät viestivät keskenään. Mutta kuten arvioitu, siihen kysymykseen, miten YAD viestii nuorille ja mikä sen tärkeintä tiedotusta on, tämä tutkimus vastaa erittäin hyvin.

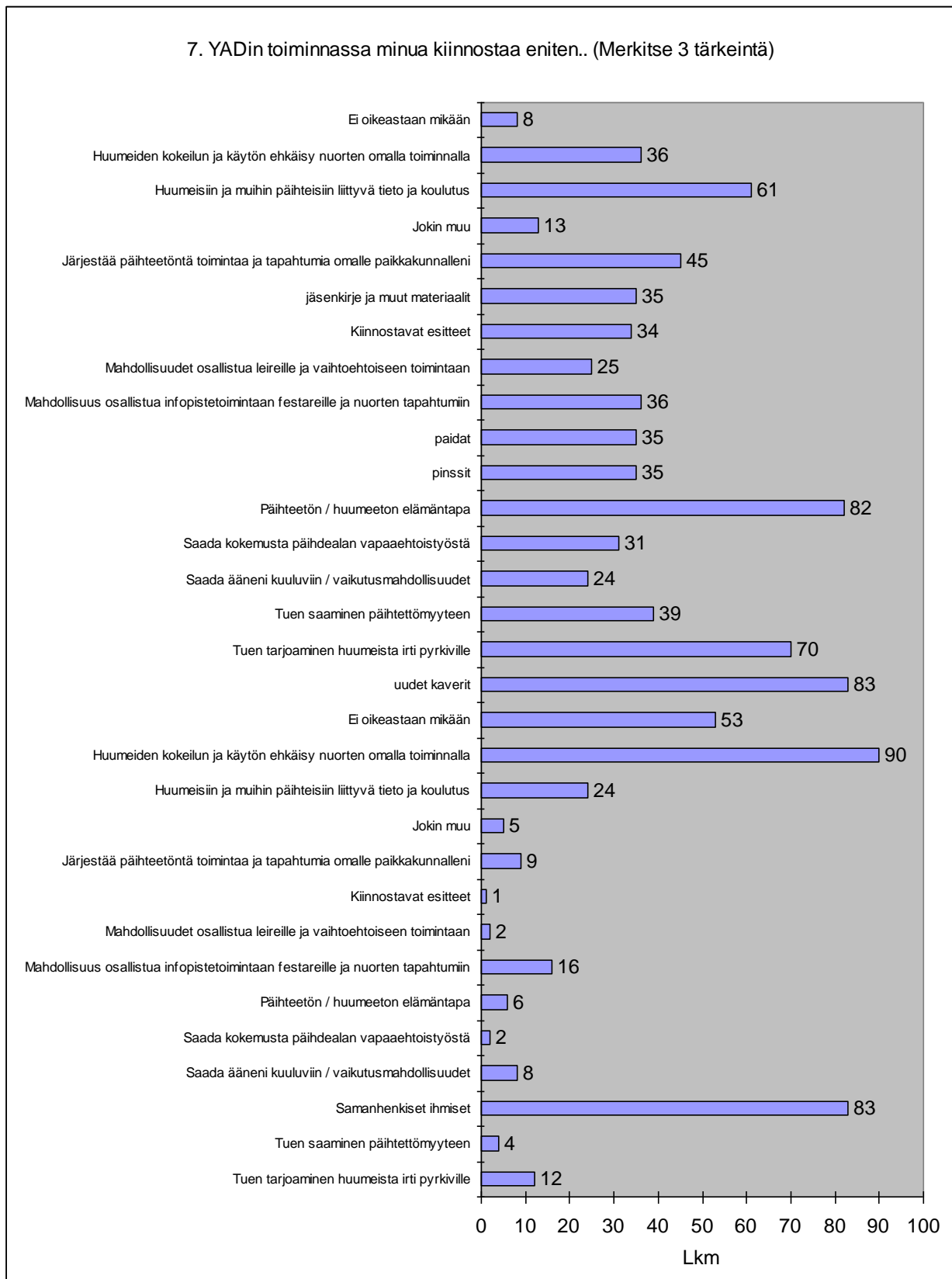
Aineisto on laaja ja vastauksissa nousevat selvästi esille ne asiat, jotka ovat jääneet kyselyyn vastanneiden mieliin luoden selkeää mielikuvaa YAD ry:n viestinnästä ja tiedottamisesta. Pidän tuloksia luotettavana.

Silti en voi olla ajattelematta, että yhdistyksen tulisi tavoittaa vielä enemmän nuoria ja kerätä joukkoonsa innokkaita, uusia jäseniä. Sen tulisi olla avoimempi muutokselle ja lunastaa lupauksensa ajan hermoilla olemisesta. Se voisi näkyä vielä enemmän esimerkiksi valtamedioissa ja jotenkin vielä aggressiivisemmin tai ponnekkaammin rummuttaa omaa näkemystään, sillä tällä hetkellä (kevät-kesä 2009) valtamediassa on käsitelty paljon nuorten päihdeasioita, mutta YAD ry:tä ei ole valtamedian keskusteluissa juuri näkynyt. Miksi?

Se, miten YADin tiedotus yleensä tavoittaa kohderyhmänsä, voisi olla seuraavan tutkimuksen aihe, ei välttämättä Pirkanmaan ammattikorkeakoulussa, vaan pikemminkin yhdistyksen omista tarpeista käsin. Samoin se, pitäisikö tiedotusta hioa jotenkin täsmällisempään suuntaan, vai antaako yhdistys nyt itsestään liian maailmoja syleilevän kuvan peittäen todellisen olemuksensa kaiken sälän alle. Ja, jälleen kerran, mikä Yadin sisin olemus on? Mikä on tärkein asia, jonka se haluaa viestiä, siis katkenneen huumoruiskun lisäksi, joka on kuvana tehokas ja kuitenkin kertoo paljon.

Mutta, kaiken kaikkiaan, vastauksena otsikon kysymykseen: tiedottaminen kannattaa aina. Kannattaa tiedottaa.

Kaavio 5) Tixel- analyysi Yadin kiinnostavuudesta nuorten keskuudessa

9. Lopuksi

Viestintä on tärkeää työssä ja jokapäiväisessä elämässä. Tiedon kulku mahdollistaa monien asioiden toteutumisen. On tärkeää puhua ja viestiä selkeästi. Niin tulee ymmärretyksi. Nykyajan viestintävälineet ovat omiaan saamaan niihin tottumattoman vatsan kuralle. Internet ei ole ehkä pelkästään hyvä tai paha, mutta millaisen kasvuympäristön se tarjoaa?

Ne mediaympäristöt, joita 1960-luvun tai 2000-luvun lapsi tai nuori on oppinut pitämään luonnollisena osana ympäristöään, ovat erilaiset jo pelkästään sisältövaihtoehtojensa suhteen. Kun 1960-luvulla median virkaa toimitti mustavalkoinen TV josta näkyi yksi kanava, niin nyt mediakirjo on paikatellen niin kirkas, että se syö silmiä. Vääristymät ovat mahdollisia: nuoret saattavat vuodattaa maailmantuskansa anonyymisti nettipalstoille sen sijaan, että kertoisivat asioistaan kasvotusten kotona, kavereilleen tai sosiaalialan ammattilaiselle.

Suoritin opintoihini kuuluneen harjoittelujakson tutustuen YAD Youth Against Drugs ry:n toimintaan. Toimipaikkani oli yhdistyksen Tampereen toimisto kevään 2009 ajan. Sain omakohtaista kokemusta yhdistyksen toiminnasta, ja laadin lopuksi muutamia kehittämisideoita yhdistyksen tiedotusta ja viestintää varten.

Koska kyseessä on nuorten kansalaisjärjestö, juuri nuorten äänen tulisi kokemusteni mukaan kuulua vielä paremmin kaikessa yhdistyksen toiminnassa. Soisin sen kuuluvan myös valtamediassa varsinkin nyt, kun huume- ja päihdekysymykset ovat olleet laajasti esillä. Paikallisosastot voisivat tiedottaa toiminnastaan aktiivisemmin uusien jäsenten saamiseksi, ja näkemykseni mukaan esille tarvittaisiin myös päihteettömän nuoren näkökulmaa.

Mediatuotannon ja –teollisuuden tuntemus ei olisi pahitteeksi kenellekään. Käsitys siitä miksi ja miten jokin asia on tuotettu, miksi se on telkkarissa, miksi se on lehdessä, mikä on mainosta, mikä faktaa ja mikä fiktiota lisää osallisuutta. (Suoninen, Gummerrus 2004)

Media luo osaltaan nykyajan yhteisöllisyyttä. Se luo julkkiksia, joista voi puhua, sillä he ovat kaikkien tuttuja. Lehdestä luetaan päivän puheenaiheet. Mieli-pidepalstalle kirjoittamalla voi saada äänensä kuuluviin. Yhdellä jos toisellakin on oma blogi. Myös YAD Youth Against Drugs ry:n nuoret vaikuttavat netissä. Lisäksi on toki hyvä muistaa, että he vaikuttavat muutenkin, puskaradio on heille toimiva viestintäväline siinä kuin IRC-galleriakin, ja muiden nuorten pariin jalkaudutaan usein jakamaan materiaalia ja puhumaan päihteistä.

Internetin mahdollisuudet jakavat mielipiteitä. Onko Internet hyvä vai paha? Vai molempia? Listaani voisi vielä lisätä: vai onko se kumpaakaan?

Mutta on kuitenkin nuorten ja aikuistenkin kohdalla aiheellista kysyä: kuinka paljon ympäröivä mediamaailma ja kaikki sähköiset viestintävälineet vastaavat todellisuutta? Onko mediasta, Facebookista tai nettiyhdistyksestä lapsen tai nuoren kaveriksi? Entä aikuisen? Entä, jos kannettavaan läppäriin ei olekaan varaa? Eikö silloin olekin vaarana, että yhteisöllisyyden sijasta Internetin käyttö rajaa ulos tehokkaasti ainakin pienituloisten perheiden nuoria?

Tutkimusprosessin edetessä, vastausten löytyessä, mieleen hiipi yhä uusia ja uusia kysymyksiä. Yksi niistä käsittelee vanhemman vastuuta nuorten Internetin käytön suhteen. Nuori voi olla näennäisesti turvassa huoneessaan, mutta todellisuudessa hän voi olla jossakin ihan muualla. Internetin käyttöä ja siihen eläytymistä ei voi oikein estää. Toisaalta taas Internet luo yhteyksiä samoin ajattelevien nuorten välille: esimerkiksi päihteettömistä asioista kiinnostuneet voivat löytää toisiaan ja pitää yhteyttä Internetin välityksellä.

Media hallitsee tehokkaasti ainakin vanhempia sukupolvia, mutta nuoret ovat jo löytäneet omat väylänsä ja alakulttuurinsa ja ryhtyneet luomaan rohkeasti omia, yksilöllisiä medioitaan. Esimerkiksi omia töitään voi esitellä Internetissä.

Mutta mitä riskejä tässä kaikessa on? Olemmeko me riippuvaisia Internetistä tai mediasta? Ja jos olemme, niin miksi?

Lähteet:

Kirjallisuus:

TIEDOTA!

Liuhala Allan
Maunula Jyrki
Kosola Markku
Kustannus-Mäkelä Oy 1983

Youth Against Drugs ry:n tunnettuus ja siihen liittyvät mielikuvat 16-25 vuotiaiden tamperelaisten keskuudessa

Sanna Otranen
Noora Malin
Ilona Saariniemi liiketalouden koulutusohjelma, Tampere 2007

Mission : possible, opas opinnäytetyön tekijälle,

Ulla-Maija Koivula, Kristiina Suihko, Jari Tyrväinen. Pirkanmaan ammattikorkeakoulun julkaisusarja C., Oppimateriaalit. Nro 1, Tampere 2003

Tutki ja kirjoita

Sirkka Hirsjärvi, Pirkko Remes, Paula Sajavaara
Otavan painopaikka oy, Keutruu. Tammi 2007

Viesti ja vaikuta

Marja-Liisa Kaloinen
Reetta Suntinen
Mirja Vallisaari, WSOY 2004

Mediakielitaidon jäljillä, lapset ja nuoret valikoivina mediankäyttäjinä

Annika Suoninen
Gummerrus kirjapaino 2004

Nuorisotyön käsikirja , Pertti Kemppinen

Kustannusvalmennus P. & K. Oy 1999

Vahva vanhemmuus, paras tuki nuoren kasvuun

Jaana Syrjälä (Toim.)

Väestöliitto 2005, VL Markkinointi

Internet-lähteet:

www.talentia.fi

www.yad.fi + toimintasuunnitelma vuodelle 2009

<http://www.alli.fi/tieto/nuorisotyo/viestinta.html>

www.ratkes.fi (13.1 2009)

<http://webcgi.oulu.fi/oykk/abc/tekstinhuolto/tekstilajeja/tiedote/> 21.1.2009

<http://www.huumeboikotti.org/> 13.1 2007

http://webcgi.oulu.fi/oykk/abc/tekstinhuolto/hyva_asiatyli/ 21.1 2009

www.yad.fi/tampere

<http://www.uta.fi/ajankohtaista2/tiedotteet/2005/042.html>

24.3 2009

http://www.health.fi/index.php?page=toi_pai_kampanjat_ohjelma&i=100535

4.5. 2009

<http://irc-galleria.net/parentsinfo.php>)

Muut lähteet:

YAD ry:n toimintakertomus 2007

Helsingin Sanomat 2.11.2007

YAD ry:n Viestintäsuunnitelma 2009

Viiva 3/2008 (Youth against Drugs ry)

Tiimi, päihdealan erikoislehti 3-4/2008: Mia-Veera Koiviston artikkeli "Internet –päihdetyön uhka vai mahdollisuus".

Talentia 3/2009

Talentia 6/08

Kirjallisuutta

Journalistisen kirjoittamisen perusteet

Suhola Aino
Turunen Seppo
Varis Markku
2005, Finn Lectura

Kriisi ja viestintä – yhteiskunnallisten kriisien johtaminen julkisuudessa

Hannele Huhtala ja Salli Hakala
Gaudeamus 2007

Infoähky ja muita kirjoituksia oppimisesta, organisaatioista ja tietoyhteiskunnasta

Jussi T. Koski
Gummerrus kirjapaino 1999

Mediaa käsittämässä

Seija Ridell, Pasi Väliäho & Tanja Sihvonen (toim.)
Vastapaino 2006

Median sylissä, kirjoituksia lasten mediakasvatuksesta

Sara Sintonen (toim.)
Tammer-paino Oy 2002

No logo!

Naomi Klein
Taskukirja loisto Oy 2004

Liitteet:

- 1) Kysymyslomake, maaliskuu 2009
- 2) Paikallisosastojen tiedotusohjeistus – lehtinen (YAD ry)

